

UMOWA **pomiędzy Unią Europejską a Królestwem Norwegii o współpracy administracyjnej, zwalczaniu oszustw oraz odzyskiwaniu wierzytelności w dziedzinie podatku od wartości dodanej**

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „Unią”,

oraz

KRÓLESTWO NORWEGII, zwane dalej „Norwegią”,

zwane dalej „Stronami”

PRAGNĄC zapewnić poprawne określanie, ustalanie wymiaru i pobieranie podatku od wartości dodanej (VAT) oraz odzyskiwanie wierzytelności z tytułu VAT, zapobiegać podwójnemu opodatkowaniu lub nieopodatkowaniu oraz zwalczać oszustwa związane z VAT,

ŚWIADOME, że zwalczanie transgranicznych oszustw związanych z VAT oraz uchylania się od płacenia tego podatku wymaga ścisłej współpracy między właściwymi organami odpowiedzialnymi za stosowanie przepisów w tej dziedzinie,

UZNAJĄC, że transgraniczne oszustwa związane z VAT oraz uchylanie się od płacenia tego podatku charakteryzują się mechanizmami i specyfiką, które odróżniają je od innych rodzajów oszustw podatkowych, co wymaga zastosowania określonych prawnych narzędzi współpracy administracyjnej, w szczególności wzajemnej wymiany informacji,

MAJĄC NA CELU przyczynianie się do prac sieci Eurofisc w zakresie wymiany ukierunkowanych informacji umożliwiającej zwalczanie transgranicznych oszustw związanych z VAT, z zastrzeżeniem ograniczeń wynikających z niniejszej Umowy,

ŚWIADOME, że wszystkie Umawiające się Strony powinny stosować zasady dotyczące zachowania poufności i ochrony danych osobowych zgodnie z dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych, w tym w ramach Eurofisc,

ZWAŻYWSZY, że ocena prawidłowego stosowania VAT w odniesieniu do usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych i usług świadczonych drogą elektroniczną może być skuteczna wyłącznie w oparciu o współpracę międzynarodową,

MAJĄC NA UWADZE, że Unia i Norwegia są sąsiadami i prężnymi partnerami handlowymi, a także stronami Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (zwane dalej „Porozumieniem EOG”), które ma na celu promowanie stałego i zrównoważonego wzmocnienia więzi handlowych i gospodarczych między umawiającymi się stronami na równych warunkach konkurencji oraz przestrzegania tych samych zasad, by stworzyć jednorodny Europejski Obszar Gospodarczy,

UZNAJĄC, że kwestie podatkowe nie wchodzą wprawdzie w zakres Porozumienia EOG, ale współpraca mająca na celu skuteczniejsze stosowanie i egzekwowanie VAT leży w interesie Unii i Norwegii,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

TYTUŁ I**POSTANOWIENIA OGÓLNE****Artykuł 1****Cel**

Celem niniejszej Umowy jest ustanowienie ram współpracy administracyjnej pomiędzy państwami członkowskimi Unii a Norwegią, aby umożliwić organom odpowiedzialnym za stosowanie przepisów dotyczących VAT udzielanie sobie wzajemnej pomocy w zapewnianiu przestrzegania tych przepisów oraz ochronie dochodów z VAT.

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. W niniejszej Umowie określono zasady i procedury współpracy:
 - a) w celu wymiany wszelkich informacji, które mogą pomóc w ustalaniu właściwego wymiaru VAT, kontrolowaniu prawidłowego stosowania VAT oraz zwalczaniu oszustw związanych z VAT;
 - b) przy odzyskiwaniu:
 - (i) wierzytelności związanych z VAT;
 - (ii) kar, grzywnen, opłat i dopłat administracyjnych związanych z wierzytelnościami, o których mowa w ppkt (i), nałożonych przez organy administracyjne właściwe w dziedzinie pobierania VAT lub w dziedzinie prowadzenia postępowań administracyjnych jego dotyczących albo potwierdzonych przez organy administracyjne lub sądowe na wnioski wyżej wymienionych organów administracyjnych;
 - (iii) odsetek i kosztów związanych z wierzytelnościami, o których mowa w ppkt (i) oraz (ii).
2. Niniejsza Umowa nie ma wpływu na stosowanie zasad dotyczących współpracy administracyjnej i zwalczania oszustw oraz pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności w dziedzinie VAT między państwami członkowskimi Unii.
3. Niniejsza Umowa nie ma wpływu na stosowanie zasad dotyczących wzajemnej pomocy w sprawach karnych.

Artykuł 3

Definicje

Na użytek niniejszej Umowy stosuje się następujące definicje:

- a) „VAT” oznacza, w odniesieniu do Unii, podatek od wartości dodanej zgodnie z dyrektywą Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾ oraz, w odniesieniu do Norwegii, podatek od wartości dodanej zgodnie z norweską ustawą z dnia 19 czerwca 2009 r. nr 58 dotyczącą podatku od wartości dodanej;
- b) „państwo” oznacza państwo członkowskie Unii lub Norwegię;
- c) „państwa” oznaczają państwa członkowskie Unii i Norwegię;
- d) „kraj trzeci” oznacza kraj inny niż państwo członkowskie Unii i Norwegia;
- e) „właściwy organ” oznacza organ wyznaczony na podstawie art. 4 ust. 1;
- f) „centralne biuro łącznikowe” oznacza biuro wyznaczone na podstawie art. 4 ust. 2, na którym spoczywa główna odpowiedzialność za kontakty dotyczące stosowania tytułu II lub III;
- g) „wydział łącznikowy” oznacza każde biuro inne niż centralne biuro łącznikowe, wyznaczone jako takie na podstawie art. 4 ust. 3 do występowania z wnioskami o wzajemną pomoc lub jej udzielania na podstawie tytułu II lub III;
- h) „właściwy urzędnik” oznacza każdego urzędnika wyznaczonego na podstawie art. 4 ust. 4, który może dokonać bezpośredniej wymiany informacji na podstawie tytułu II;
- i) „organ występujący z wnioskiem” oznacza centralne biuro łącznikowe, wydział łącznikowy lub właściwego urzędnika, które(-y) w imieniu właściwego organu występuje z wnioskiem o udzielenie pomocy na podstawie tytułu II;
- j) „organ wnioskujący” oznacza centralne biuro łącznikowe lub wydział łącznikowy państwa, które(-y) występuje z wnioskiem na podstawie tytułu III;
- k) „organ współpracujący” oznacza centralne biuro łącznikowe, wydział łącznikowy lub – w przypadku współpracy na podstawie tytułu II – właściwego urzędnika, które(-y) otrzymuje wniosek o udzielenie pomocy od organu występującego z wnioskiem lub organu wnioskującego;
- l) „osoba” oznacza:
 - (i) osobę fizyczną;
 - (ii) osobę prawną;
 - (iii) w przypadku gdy przewidują to obowiązujące przepisy – stowarzyszenie osób uznane za mające zdolność do czynności prawnych, lecz nieposiadające statusu prawnego osoby prawnej; lub
 - (iv) każdą inną konstrukcję prawną dowolnego rodzaju i postaci, posiadającą osobowość prawną lub jej nieposiadającą, będącą podatnikiem VAT lub zobowiązaną do zapłaty wierzytelności, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b);

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

- m) „Wspólny Komitet” oznacza komitet odpowiedzialny za prawidłowe funkcjonowanie i wdrożenie niniejszej Umowy na podstawie art. 41;
- n) „postępowanie administracyjne” oznacza wszystkie kontrole, postępowania wyjaśniające oraz inne działania podejmowane przez państwa w wykonywaniu ich funkcji w związku z zapewnieniem właściwego stosowania przepisów dotyczących VAT;
- o) „spontaniczna wymiana” oznacza nieregularne przekazywanie informacji innemu państwu, w dowolnej chwili i bez uprzedniego wniosku;
- p) „automatyczna wymiana” oznacza systematyczne przekazywanie określonych z góry informacji innemu państwu, bez uprzedniego wniosku;
- q) „kontrola jednoczesna” oznacza skoordynowaną kontrolę stanu zobowiązań podatkowych podatnika lub powiązanych podatników, organizowaną przez przynajmniej dwa państwa, posiadające wspólne lub uzupełniające się interesy;
- r) „drogą elektroniczną” oznacza przy użyciu urządzeń elektronicznych do przetwarzania (w tym kompresji cyfrowej) oraz przechowywania danych, i z wykorzystaniem technologii przewodowej, radiowej, optycznej lub innych środków elektromagnetycznych;
- s) „sieć CCN/CSI” oznacza wspólną platformę opartą na wspólnej sieci łączności („CCN”) oraz wspólnym systemie połączeń („CSI”), opracowaną przez Unię w celu zapewnienia wszystkich transmisji drogą elektroniczną między właściwymi organami w dziedzinie podatków;
- t) „usługi telekomunikacyjne, radiowe, nadawcze i świadczone drogą elektroniczną” oznaczają usługi zdefiniowane w art. 6a, 6b i 7 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 282/2011 ⁽¹⁾ ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.

Artykuł 4

Organizacja

1. Każde państwo wyznacza właściwy organ odpowiedzialny za stosowanie niniejszej Umowy.
2. Każde państwo wyznacza:
 - a) jedno centralne biuro łącznikowe, na którym spoczywa główna odpowiedzialność za stosowanie tytułu II niniejszej Umowy; oraz
 - b) jedno centralne biuro łącznikowe, na którym spoczywa główna odpowiedzialność za stosowanie tytułu III niniejszej Umowy.
3. Każdy właściwy organ może wyznaczyć, bezpośrednio lub w drodze delegacji:
 - a) wydziały łącznikowe do bezpośredniej wymiany informacji na podstawie tytułu II niniejszej Umowy;
 - b) wydziały łącznikowe do zwracania się o wzajemną pomoc lub udzielania jej na podstawie tytułu III niniejszej Umowy w związku ze swoją szczególną właściwością terytorialną lub operacyjną.
4. Każdy właściwy organ może wyznaczyć, bezpośrednio lub w drodze delegacji, właściwych urzędników, którzy mogą dokonywać bezpośredniej wymiany informacji na podstawie tytułu II niniejszej Umowy.
5. Centralne biura łącznikowe aktualizują wykaz wydziałów łącznikowych i właściwych urzędników oraz udostępniają go pozostałym centralnym biurom łącznikowym.
6. W przypadku gdy wydział łącznikowy lub właściwy urzędnik wysłał lub otrzymuje wniosek o udzielenie pomocy na podstawie niniejszej Umowy, informuje o tym swoje centralne biuro łącznikowe.
7. W przypadku gdy centralne biuro łącznikowe, wydział łącznikowy lub właściwy urzędnik otrzyma wniosek o udzielenie wzajemnej pomocy wymagający działań wykraczających poza przyznane mu kompetencje, niezwłocznie przesyła taki wniosek do właściwego centralnego biura łącznikowego lub wydziału łącznikowego oraz informuje o tym organ występujący z wnioskiem lub organ wnioskujący. W takim przypadku okres wyznaczony w art. 8 rozpoczyna się z dniem następującym po dniu, w którym wniosek o udzielenie pomocy został przekazany do właściwego centralnego biura łącznikowego lub właściwego wydziału łącznikowego.
8. Każde z państw przekazuje Komisji Europejskiej informacje na temat właściwego organu do celów niniejszej Umowy w terminie jednego miesiąca od podpisania niniejszej Umowy, a następnie niezwłocznie przekazuje jej informacje o wszelkich zmianach w tym zakresie. Komisja Europejska aktualizuje wykaz właściwych organów i udostępnia go Wspólnemu Komitetowi.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 77 z 23.3.2011, s. 1).

Artykuł 5

Umowa o gwarantowanym poziomie usług

Umowa o gwarantowanym poziomie usług zapewniająca odpowiednią jakość techniczną i liczbę usług na użytek funkcjonowania systemu przekazywania i wymiany informacji zawierana jest zgodnie z procedurą określoną przez Wspólny Komitet.

Artykuł 6

Poufność i ochrona danych osobowych

1. Wszelkie informacje uzyskane przez jedno z państw na podstawie niniejszej Umowy są traktowane jako informacje poufne i chronione w taki sam sposób jak informacje uzyskane na podstawie jego prawa krajowego, oraz w zakresie niezbędnym do ochrony danych osobowych, zgodnie z dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zabezpieczeniami, które mogą być określone przez państwo dostarczające informacje zgodnie z wymogami jego prawa.
2. Takie informacje można ujawniać osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym lub nadzorczym) zajmującym się stosowaniem przepisów dotyczących VAT oraz do celów ustalenia właściwego wymiaru VAT, a także do celów egzekucji, w tym odzyskania wierzytelności lub zastosowania środków zabezpieczających w odniesieniu do wierzytelności z tytułu VAT.
3. Informacje, o których mowa w ust. 1, mogą być również wykorzystywane do obliczania i egzekucji, w tym odzyskiwania, innych podatków oraz obowiązkowych składek na ubezpieczenie społeczne. Jeżeli wymieniane informacje pozwalają stwierdzić lub udowodnić istnienie naruszeń prawa podatkowego, można je także wykorzystać do nałożenia sankcji administracyjnych lub karnych. Z informacji korzystać mogą jedynie osoby lub organy wymienione w ust. 2 i wyłącznie do celów określonych w poprzednich zdaniach tego ustępu. Mogą one je ujawniać w jawnym postępowaniu sądowym lub w orzeczeniach sądowych.
4. Niezależnie od postanowień ust. 1 i 2 państwo udzielające informacji, na podstawie uzasadnionego wniosku, zezwala na ich wykorzystanie przez państwo otrzymujące informacje do celów innych niż cele, o których mowa w art. 2 ust. 1, jeżeli zgodnie z ustawodawstwem państwa udzielającego informacji dane informacje mogą być wykorzystywane do podobnych celów. Organ współpracujący udziela pozytywnej lub odmownej odpowiedzi na każdy taki wniosek w terminie jednego miesiąca.
5. Sprawozdania, oświadczenia oraz wszelkie inne dokumenty lub potwierdzone kopie dokumentów lub wyciągi z nich, otrzymane przez państwo w ramach pomocy przewidzianej w niniejszej Umowie mogą zostać użyte jako dowody w tym państwie na takiej samej podstawie, jak podobne dokumenty dostarczone przez inny organ w tym państwie.
6. Informacje przekazane przez jedno państwo innemu państwu mogą być przez nie przekazywane innemu państwu pod warunkiem uzyskania wcześniejszej zgody właściwego organu, od którego dane informacje pochodzą. Państwo, z którego pochodzą informacje, może sprzeciwić się takiemu przekazaniu w terminie dziesięciu dni roboczych od daty otrzymania informacji od państwa, które chce przekazać odnośne informacje.
7. Państwa mogą przekazywać informacje uzyskane zgodnie z niniejszą Umową krajom trzecim z zastrzeżeniem następujących warunków:
 - a) przekazanie informacji podlega przepisom krajowym państwa przekazującego wdrażającym art. 25 dyrektywy 95/46/WE w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych, zwłaszcza w odniesieniu do odpowiedniego poziomu ochrony zapewnianego w danym kraju trzecim;
 - b) właściwy organ, od którego pochodzą informacje, wyraził zgodę na ich przekazanie;
 - c) przekazanie umożliwia porozumienia o pomocy wzajemnej między państwem przekazującym informacje a tym konkretnym krajem trzecim.
8. Jeżeli jedno z państw otrzymuje informacje od kraju trzeciego, państwa mogą wymieniać te informacje w zakresie, w jakim umożliwiają to porozumienia o pomocy wzajemnej z tym konkretnym krajem trzecim.
9. Każde państwo bezzwłocznie powiadamia inne zainteresowane państwa o wszelkich naruszeniach obowiązku zachowania poufności, niezadziałaniu zabezpieczeń w odniesieniu do danych osobowych oraz wszelkich nałożonych w związku z tym sankcjach i wprowadzonych środkach zaradczych.
10. Osoby należące do akredytowanych przez organ ds. akredytacji bezpieczeństwa Komisji Europejskiej mogą mieć dostęp do tych informacji wyłącznie w takim stopniu, w jakim jest to niezbędne do nadzoru nad siecią CCN/CSI, jej konserwacji i rozwijania.

TYTUŁ II

WSPÓŁPRACA ADMINISTRACYJNA I ZWALCZANIE OSZUSTW

ROZDZIAŁ 1

Wymiana informacji na wniosek

Artykuł 7

Wymiana informacji i postępowanie administracyjne

1. Na wniosek organu występującego z wnioskiem organ współpracujący przekazuje informacje, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), dotyczące konkretnego przypadku lub przypadków.
2. Do celów przesyłania informacji, o których mowa w ust. 1, organ współpracujący doprowadza do przeprowadzenia każdego postępowania administracyjnego niezbędnego do uzyskania takich informacji.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może zawierać uzasadniony wniosek o przeprowadzenie postępowania administracyjnego. Jeżeli organ współpracujący uważa, że postępowanie administracyjne nie jest konieczne, niezwłocznie informuje organ występujący z wnioskiem o przyczynach swojej decyzji.
4. W przypadku gdy organ współpracujący odmawia przeprowadzenia postępowania administracyjnego dotyczącego kwot zadeklarowanych przez podatnika w związku z dostawą towarów lub świadczeniem usług wymienionych w załączniku, zrealizowanymi przez podatnika mającego siedzibę w państwie organu współpracującego oraz podlegającymi opodatkowaniu w państwie organu występującego z wnioskiem, organ współpracujący przekazuje organowi występującemu z wnioskiem co najmniej daty i wartości wszelkich stosownych dostaw towarów lub świadczenia usług zrealizowanych w ciągu ostatnich dwóch lat przez podatnika w państwie organu występującego z wnioskiem.
5. W celu uzyskania potrzebnych informacji lub przeprowadzenia żądanego postępowania administracyjnego organ współpracujący lub organ administracyjny, do którego organ ten może się zwrócić, postępuje tak, jakby działał we własnym imieniu lub na wniosek innego organu w swoim państwie.
6. Na wniosek organu występującego z wnioskiem organ współpracujący przekazuje mu wszelkie stosowne informacje uzyskane lub posiadane, a także wyniki postępowania administracyjnego, w postaci sprawozdań, oświadczeń i wszelkich innych dokumentów albo poświadczonych kopii dokumentów lub wyciągów z nich.
7. Oryginały dostarcza się jedynie wtedy, gdy nie jest to sprzeczne z przepisami obowiązującymi w państwie organu współpracującego.

Artykuł 8

Termin dostarczania informacji

1. Organ współpracujący udziela informacji, o których mowa w art. 7, najszybciej jak to możliwe i nie później niż w ciągu trzech miesięcy od daty otrzymania wniosku. Jednakże w przypadku gdy organ współpracujący posiada już te informacje, termin ich udzielenia ulega skróceniu maksymalnie do jednego miesiąca.
2. W niektórych szczególnych kategoriach przypadków organ występujący z wnioskiem i organ współpracujący mogą uzgodnić inne terminy niż te, które są przewidziane w ust. 1.
3. W przypadku gdy organ współpracujący nie jest w stanie odpowiedzieć na wniosek w terminach, o których mowa w ust. 1 i 2, niezwłocznie informuje organ występujący z wnioskiem na piśmie o przyczynach niemożności dotrzymania terminu oraz o możliwym terminie udzielenia odpowiedzi.

ROZDZIAŁ 2

Wymiana informacji bez uprzedniego wniosku

Artykuł 9

Rodzaje wymiany informacji

Wymiana informacji bez uprzedniego wniosku odbywa się spontanicznie, zgodnie z art. 10, lub automatycznie, zgodnie z art. 11.

*Artykuł 10***Spontaniczna wymiana informacji**

Właściwy organ państwa przesyła, bez uprzedniego wniosku, właściwemu organowi innego państwa informacje, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), które nie zostały przekazane w drodze automatycznej wymiany, o której mowa w art. 11, i które są mu znane, w następujących przypadkach:

- a) jeżeli uznano, że opodatkowanie ma miejsce w państwie przeznaczenia, a informacje z państwa pochodzenia są niezbędne do zapewnienia skuteczności systemu kontroli państwa przeznaczenia;
- b) jeżeli państwo ma podstawy sądzić, że w innym państwie naruszono przepisy dotyczące VAT lub że takie naruszenie jest prawdopodobne;
- c) jeżeli istnieje ryzyko strat podatkowych w innym państwie.

*Artykuł 11***Automatyczna wymiana informacji**

1. Kategorie informacji podlegających automatycznej wymianie określa Wspólny Komitet zgodnie z art. 41.
2. Państwo może powstrzymać się od uczestniczenia w automatycznej wymianie informacji w odniesieniu do jednej lub kilku kategorii informacji, o których mowa w ust. 1, w przypadku gdy zgromadzenie informacji w celu takiej wymiany wymagałoby nałożenia nowych obowiązków na osoby podlegające VAT lub nakładałoby nieproporcjonalne obciążenia administracyjne na to państwo.
3. Każde państwo powiadamia Wspólny Komitet na piśmie o swojej decyzji podjętej zgodnie z poprzednim ustępem.

ROZDZIAŁ 3

Inne formy współpracy*Artykuł 12***Doręczenie administracyjne**

1. Na żądanie organu występującego z wnioskiem oraz zgodnie z przepisami dotyczącymi powiadomienia o podobnych aktach w państwie organu współpracującego, organ współpracujący doręcza adresatowi wszystkie akty i decyzje, które pochodzą od organów występujących z wnioskiem i dotyczą stosowania przepisów dotyczących VAT w państwie organu występującego z wnioskiem.
2. We wnioskach o powiadomienie, zawierających informację o przedmiocie aktu lub decyzji, których ma ono dotyczyć, wskazuje się nazwę (imię i nazwisko), adres oraz wszelkie inne stosowne informacje przydatne do identyfikacji adresata.
3. Organ współpracujący niezwłocznie informuje organ występujący z wnioskiem o swoich działaniach podjętych w związku z wnioskiem o powiadomienie i powiadamia go, w szczególności, o dacie doręczenia adresatowi decyzji lub aktu.

*Artykuł 13***Obecność w urzędach administracyjnych i udział w postępowaniach administracyjnych**

1. Na mocy umowy między organem występującym z wnioskiem a organem współpracującym i zgodnie z zasadami określonymi przez organ współpracujący, organ ten może zezwolić urzędnikom upoważnionym przez organ występujący z wnioskiem na obecność w biurach organu współpracującego lub w każdym innym miejscu, w którym organy te wykonują swoje obowiązki, w celu wymiany informacji, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a). W przypadku gdy informacja, której dotyczy wniosek, zawarta jest w dokumentach, do których mają dostęp urzędnicy organu współpracującego, urzędnicy organu występującego z wnioskiem otrzymują kopie tych dokumentów.

2. Na mocy umowy między organem występującym z wnioskiem a organem współpracującym i zgodnie z zasadami określonymi przez organ współpracujący, organ ten może zezwolić urzędnikom upoważnionym przez organ występujący z wnioskiem na obecność w czasie postępowania administracyjnego prowadzonego na terytorium państwa organu współpracującego, w celu wymiany informacji, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a). Takie postępowania administracyjne prowadzone są wyłącznie przez urzędników organu współpracującego. Urzędnicy organu występującego z wnioskiem nie wykonują uprawnień dochodzeniowych przysługujących urzędnikom organu współpracującego. Mogą oni jednakże uzyskać dostęp do tych samych pomieszczeń i dokumentów, co urzędnicy organu współpracującego, za pośrednictwem urzędników organu współpracującego oraz jedynie do celów prowadzonego postępowania administracyjnego.

3. Urzędnicy organu występującego z wnioskiem obecni w innym państwie zgodnie z ust. 1 i 2 muszą być w stanie w każdej chwili przedstawić pisemne upoważnienie stwierdzające ich tożsamość oraz pełnioną funkcję urzędową.

Artykuł 14

Kontrole jednoczesne

1. Państwa mogą uzgodnić prowadzenie kontroli jednoczesnych w każdym przypadku, gdy uznają, że takie kontrole są skuteczniejsze niż kontrole prowadzone przez tylko jedno państwo.

2. Państwo samodzielnie określa, w przypadku których podatników zamierza zaproponować przeprowadzenie kontroli jednoczesnej. Właściwy organ tego państwa powiadamia właściwy organ drugiego zainteresowanego państwa o przypadkach, w których proponuje się przeprowadzić kontrolę jednoczesną. Podaje przy tym przyczyny swojego wyboru, w najszerszym możliwym zakresie, dostarczając informacje leżące u podstaw takiej decyzji. Określa również okres, podczas którego takie kontrole powinny zostać przeprowadzone.

3. Właściwy organ, który otrzymuje wniosek o przeprowadzenie kontroli jednoczesnej, potwierdza swoją zgodę lub przekazuje uzasadnioną odmowę swojemu odpowiednikowi, co do zasady w terminie dwóch tygodni od otrzymania wniosku, ale nie później niż w terminie jednego miesiąca od otrzymania wniosku.

4. Każdy zainteresowany właściwy organ mianuje przedstawiciela odpowiedzialnego za nadzór nad działaniami kontrolnymi i ich koordynację.

ROZDZIAŁ 4

Eurofisc

Artykuł 15

Udział Norwegii w Eurofisc

1. Aby wspierać i ułatwiać wielostronną współpracę w zakresie zwalczania oszustw związanych z VAT, zaprasza się Norwegię do udziału w pracach sieci pod nazwą Eurofisc, ustanowionej przepisami rozdziału X rozporządzenia Rady (UE) 904/2010⁽¹⁾ w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej, na warunkach określonych w niniejszym rozdziale.

2. Udział Norwegii w Eurofisc nie będzie umożliwiał urzędnikom łącznikowym Eurofisc wyznaczonym przez właściwy organ jednego państwa uzyskania dostępu do baz danych innego państwa.

Artykuł 16

Urzędnicy łącznikowi Eurofisc

1. Właściwy organ Norwegii wyznacza co najmniej jednego urzędnika łącznikowego Eurofisc, odpowiedzialnego za wymianę informacji w dziedzinach roboczych Eurofisc, w których uczestniczy Norwegia.

2. Urzędnicy łącznikowi Eurofisc są właściwymi urzędnikami w rozumieniu art. 4 ust. 4. Pozostają odpowiedzialni jedynie przed swoimi administracjami krajowymi.

3. Urzędnicy łącznikowi Eurofisc Norwegii nie będą wyznaczani na koordynatorów dziedzin roboczych ani na przewodniczących Eurofisc; nie będą też uczestniczyć w procedurach głosowania przewidzianych w regulaminie Eurofisc.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 1).

ROZDZIAŁ 5

Postanowienia ogólne

Artykuł 17

Zasady regulujące wymianę informacji

1. Organ współpracujący udziela organowi występującemu z wnioskiem informacji, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), lub dokonuje doręczenia administracyjnego, o którym mowa w art. 12, pod warunkiem że:
 - a) liczba oraz charakter wniosków o udzielenie informacji złożonych przez organ występujący z wnioskiem nie nakłada nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych na organ współpracujący;
 - b) organ występujący z wnioskiem wyczerpał zwykle źródła informacji, których mógł użyć w danych okolicznościach do uzyskania informacji, których wniosek dotyczy, bez podejmowania ryzyka narażenia się na niepowodzenie w osiągnięciu pożądanego rezultatu.
2. Niniejsza Umowa nie nakłada obowiązku przeprowadzenia postępowania lub udzielenia informacji w konkretnym przypadku, jeżeli prawo lub praktyka administracyjna państwa, które miałyby udzielić informacji, nie upoważnia tego państwa do prowadzenia takiego postępowania lub gromadzenia lub używania takich informacji dla własnych celów.
3. Organ współpracujący może odmówić dostarczenia informacji w przypadku, gdy państwo występujące z wnioskiem nie jest w stanie, z przyczyn prawnych, dostarczyć podobnych informacji. Organ współpracujący informuje Wspólny Komitet o przyczynach udzielenia odmownej odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji.
4. Można odmówić udzielenia informacji w przypadku, gdy prowadziłoby to do ujawnienia tajemnicy handlowej, przemysłowej lub zawodowej lub procesu produkcyjnego lub informacji, której ujawnienie naruszyłoby porządek publiczny.
5. Ustępów 2, 3 i 4 nie można w żadnym wypadku interpretować jako umożliwiających organowi współpracującemu odmowę udzielenia informacji z tego tylko względu, że informacje te znajdują się w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, pełnomocnika lub osoby działającej w charakterze agenta lub powiernika, ani też dlatego, że dotyczą one udziału własnościowego w jakiegokolwiek osobie prawnej.
6. Organ współpracujący informuje organ występujący z wnioskiem o przyczynach udzielenia odmownej odpowiedzi na wniosek o udzielenie pomocy.

Artykuł 18

Informacje zwrotne

W przypadku gdy właściwy organ przekazuje informacje na podstawie art. 7 lub 10, może zwrócić się do właściwego organu, który otrzymał informacje, o przesłanie informacji zwrotnych na ich temat. Jeżeli zwrócono się z takim wnioskiem, właściwy organ, który otrzymuje informacje – bez uszczerbku dla przepisów dotyczących tajemnicy podatkowej i ochrony danych mających zastosowanie w jego państwie – przesyła najszybciej jak to możliwe informacje zwrotne, pod warunkiem że nie stanowi to dla niego nieproporcjonalnego obciążenia administracyjnego.

Artykuł 19

Język

Wnioski o udzielenie pomocy, w tym również wnioski o powiadomienie, oraz załączone dokumenty są sporządzone w języku uzgodnionym przez organ występujący z wnioskiem i organ współpracujący.

Artykuł 20

Dane statystyczne

Do dnia 30 czerwca każdego roku Strony dostarczają Wspólnemu Komitetowi drogą elektroniczną wykaz danych statystycznych dotyczących stosowania niniejszego tytułu.

Artykuł 21

Standardowe formularze i środki komunikacji

1. Wszelkie informacje przekazywane na podstawie art. 7, 10, 11, 12 i 18 oraz dane statystyczne przekazywane na podstawie art. 20 przesyła się przy użyciu standardowego formularza, o którym mowa w art. 41 ust. 2 lit. d).

2. Standardowe formularze przekazuje się, w zakresie, w jakim jest to możliwe, drogą elektroniczną.
3. W przypadku gdy wniosek nie został złożony w całości za pośrednictwem systemów elektronicznych, organ współpracujący niezwłocznie potwierdza otrzymanie wniosku drogą elektroniczną, a w każdym razie nie później niż pięć dni roboczych po jego otrzymaniu.
4. W przypadku gdy dany organ otrzymał wniosek lub informacje, które nie były do niego skierowane, niezwłocznie przesyła nadawcy wiadomość drogą elektroniczną, a w każdym razie nie później niż pięć dni roboczych po ich otrzymaniu.

TYTUŁ III

POMOC PRZY ODZYSKIWANIU WIERZYTELNOŚCI

ROZDZIAŁ 1

Wymiana informacji

Artykuł 22

Wniosek o udzielenie informacji

1. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący udziela wszelkich informacji, które w sposób dający się przewidzieć są istotne dla organu wnioskującego przy odzyskiwaniu jego wiarygodności, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b).

Do celów udzielania tych informacji organ współpracujący zapewnia przeprowadzenie wszelkich postępowań administracyjnych niezbędnych do ich uzyskania.

2. Organ współpracujący nie jest zobowiązany do dostarczenia informacji:
 - a) których nie mógłby otrzymać do celów odzyskiwania podobnych wiarygodności we własnym imieniu;
 - b) które ujawniałyby jakiegokolwiek tajemnice handlowe, przemysłowe lub zawodowe;
 - c) których ujawnienie mogłoby zagrażać bezpieczeństwu lub być sprzeczne z porządkiem publicznym państwa organu współpracującego.
3. Ustępu 2 nie można w żadnym wypadku interpretować jako umożliwiającego organowi współpracującemu odmówienie udzielenia informacji z tego tylko względu, że informacje te znajdują się w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela lub pełnomocnika lub powiernika lub też dlatego, że dotyczą one udziałów własnościowych w danym podmiocie.
4. Organ współpracujący informuje organ wnioskujący o przyczynach udzielenia odmownej odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji.

Artykuł 23

Wymiana informacji bez uprzedniego wniosku

W przypadku gdy zwrot podatków lub ceł dotyczy osoby mającej siedzibę lub miejsce zamieszkania w innym państwie, na którego terytorium niniejsza Umowa ma zastosowanie, państwo, z którego ma pochodzić zwrot, może poinformować państwo siedziby lub miejsca zamieszkania o przewidywanym zwrocie.

Artykuł 24

Obecność w urzędach administracyjnych i udział w postępowaniach administracyjnych

1. W drodze porozumienia między organem wnioskującym a organem współpracującym i na warunkach ustalonych przez ten ostatni organ urzędnicy upoważnieni przez organ wnioskujący mogą, w celu rozwijania wzajemnej pomocy przewidzianej w niniejszym tytule:
 - a) być obecni w urzędach, w których urzędnicy państwa współpracującego wykonują swoje obowiązki;

- b) być obecni podczas postępowań administracyjnych prowadzonych na terytorium państwa współpracującego;
 - c) asystować właściwym urzędnikom państwa współpracującego w trakcie postępowań sądowych w tym państwie.
2. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1 lit. b), może stanowić, że urzędnicy organu wnioskującego mogą przesłuchiwać osoby fizyczne i analizować dokumentację, pod warunkiem że jest to dozwolone na mocy ustawodawstwa obowiązującego we współpracującym państwie członkowskim.
3. Urzędnicy upoważnieni przez organ wnioskujący, którzy korzystają z możliwości przewidzianych w ust. 1 i 2, są zawsze w stanie przedstawić pisemne upoważnienie potwierdzające ich tożsamość oraz pełnioną funkcję urzędową.

ROZDZIAŁ 2

Pomoc w przypadku powiadomienia o dokumentach

Artykuł 25

Wniosek o powiadomienie o określonych dokumentach dotyczących wierzytelności

1. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący powiadamia adresata o wszystkich dokumentach, w tym natury sądowej, wydanych w państwie organu wnioskującego i odnoszących się do wierzytelności, o której mowa w art. 2 ust. 1 lit. b), lub do jej odzyskania.

Wnioskowi o powiadomienie towarzyszy standardowy formularz zawierający co najmniej następujące informacje:

- a) nazwę (imię i nazwisko), adres i inne dane istotne do celów zidentyfikowania adresata;
 - b) cel powiadomienia i termin, w którym powiadomienie powinno zostać dokonane;
 - c) opis załączonego dokumentu oraz charakter i kwotę odnośnej wierzytelności;
 - d) nazwę, adres i inne dane kontaktowe dotyczące:
 - (i) urzędu odpowiedzialnego w odniesieniu do załączonego dokumentu oraz; jeśli jest to inny urząd;
 - (ii) urzędu, w którym można uzyskać dalsze informacje dotyczące dokumentu będącego przedmiotem powiadomienia lub możliwości zaskarżenia obowiązku zapłaty.
2. Organ wnioskujący składa wniosek o powiadomienie na podstawie niniejszego artykułu wyłącznie wtedy, gdy nie może dokonać powiadomienia zgodnie z przepisami regulującymi powiadomienie odnośnego dokumentu w swoim państwie, lub gdy takie powiadomienie spowodowałoby nieproporcjonalne trudności.
3. Organ współpracujący bezzwłocznie informuje organ wnioskujący o wszelkich działaniach podjętych w związku ze złożonym wnioskiem o powiadomienie, w szczególności o dacie doręczenia dokumentu adresatowi.

Artykuł 26

Sposoby powiadamiania

1. Organ współpracujący czuwa nad tym, aby powiadomienie w państwie współpracującym odbyło się zgodnie z mającymi zastosowanie krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i praktykami administracyjnymi.
2. Postanowienia ust. 1 pozostają bez uszczerbku dla każdej innej formy powiadomienia przez właściwy organ państwa wnioskującego zgodnie z przepisami obowiązującymi w tym państwie.

Właściwy organ państwa wnioskującego może powiadomić o wszelkich dokumentach bezpośrednio listem poleconym lub drogą elektroniczną danej osobie w innym państwie, na którego terytorium niniejsza Umowa ma zastosowanie.

ROZDZIAŁ 3

Środki odzyskiwania wierzytelności lub środki zabezpieczające

Artykuł 27

Wniosek o odzyskanie wierzytelności

1. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący odzyskuje wierzytelności objęte tytułem wykonawczym umożliwiającym egzekucję w państwie organu wnioskującego.
2. Gdy tylko organ wnioskujący otrzyma jakiegokolwiek istotne informacje dotyczące sprawy, której dotyczy wniosek o odzyskanie wierzytelności, przekazuje te informacje organowi współpracującemu.

Artykuł 28

Warunki dotyczące wniosku o odzyskanie wierzytelności

1. Organ wnioskujący nie może wystąpić z wnioskiem o odzyskanie wierzytelności, jeżeli i tak długo jak wierzytelność lub tytuł wykonawczy umożliwiający jej egzekucję są zaskarżone w państwie organu wnioskującego, z wyjątkiem przypadków, w których zastosowanie ma art. 31 ust. 4 akapit trzeci.
2. Zanim organ wnioskujący wystąpi z wnioskiem o odzyskanie wierzytelności, zastosowanie mają właściwe procedury odzyskiwania wierzytelności dostępne w państwie organu wnioskującego, z wyjątkiem następujących sytuacji:
 - a) gdy jest oczywiste, że w tym państwie nie ma żadnych aktywów do odzyskania lub że takie procedury nie doprowadzą do spłaty całkowitej kwoty wierzytelności, a organ wnioskujący posiada konkretne informacje wskazujące na to, że dana osoba dysponuje aktywami w państwie organu współpracującego;
 - b) gdy zastosowanie takich procedur w państwie organu wnioskującego spowodowałoby nieproporcjonalne trudności.

Artykuł 29

Tytuł wykonawczy umożliwiający egzekucję w państwie organu współpracującego i inne dokumenty uzupełniające

1. Do wszystkich wniosków o odzyskanie wierzytelności załącza się jednolity tytuł wykonawczy umożliwiający egzekucję w państwie organu współpracującego.

Ten jednolity tytuł wykonawczy umożliwiający egzekucję odzwierciedla merytoryczną zawartość pierwotnego tytułu wykonawczego umożliwiającego egzekucję w państwie organu wnioskującego i stanowi jedyną podstawę środków odzyskiwania wierzytelności i środków zabezpieczających w państwie organu współpracującego. Nie podlega on w tym państwie żadnemu zatwierdzeniu, uzupełnieniu ani zastąpieniu.

Jednolity tytuł wykonawczy umożliwiający egzekucję zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) informacje istotne do celów zidentyfikowania pierwotnego tytułu wykonawczego umożliwiającego egzekucję, opis wierzytelności, w tym jej charakter, okres objęty wierzytelnością, wszelkie daty istotne dla procedury egzekucji, a także kwotę wierzytelności i jej poszczególne elementy składowe, takie jak kwota zasadnicza, narosłe odsetki itp.;
 - b) nazwę (imię i nazwisko) i inne dane istotne do celów zidentyfikowania dłużnika;
 - c) nazwę, adres i inne dane kontaktowe dotyczące:
 - (i) urzędu odpowiedzialnego za określenie wysokości wierzytelności oraz; jeżeli jest to inny urząd,
 - (ii) urzędu, w którym można uzyskać dalsze informacje dotyczące wierzytelności lub możliwości zaskarżenia obowiązku zapłaty.
2. Do wniosku o odzyskanie wierzytelności można załączyć inne dokumenty dotyczące wierzytelności wydane w państwie organu wnioskującego.

Artykuł 30

Realizacja wniosku o odzyskanie wierzytelności

1. Do celów odzyskania wierzytelności w państwie organu współpracującego wszelkie wierzytelności będące przedmiotem wniosku o odzyskanie wierzytelności traktowane są jak wierzytelności tego państwa, chyba że niniejsza Umowa stanowi inaczej. Organ współpracujący korzysta z uprawnień i procedur przewidzianych na mocy przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych tego państwa, mających zastosowanie do tych samych wierzytelności, chyba że niniejsza Umowa stanowi inaczej.

Państwo organu współpracującego nie ma obowiązku traktowania wierzytelności, których odzyskanie jest przedmiotem wniosku, w sposób uprzywilejowany, w jaki traktuje podobne wierzytelności powstałe w państwie organu współpracującego, chyba że uzgodniono inaczej lub prawo tego państwa stanowi inaczej. Państwo, które przy wykonywaniu niniejszej Umowy traktuje wierzytelności powstałe w innym państwie w sposób uprzywilejowany, nie może odmówić takiego samego uprzywilejowanego traktowania takich samych lub podobnych wierzytelności innych państw członkowskich Unii, na takich samych warunkach.

Państwo organu współpracującego odzyskuje wierzytelności w swojej walucie.

2. Organ współpracujący z należytą starannością informuje organ wnioskujący o wszelkich czynnościach podjętych w sprawie wniosku o odzyskanie wierzytelności.

3. Od daty otrzymania wniosku o odzyskanie wierzytelności organ współpracujący nalicza odsetki za zwłokę w płatności, zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi mającymi zastosowanie do jego własnych wierzytelności.

4. Organ współpracujący może, jeżeli pozwalają na to mające zastosowanie przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne, odroczyć dłużnikowi spłatę lub zezwolić na spłatę wierzytelności w ratach i naliczyć stosowne odsetki. Organ współpracujący informuje następnie o takiej decyzji organ wnioskujący.

5. Bez uszczerbku dla art. 37 ust. 1 organ współpracujący przekazuje organowi wnioskującemu kwoty odzyskane w odniesieniu do wierzytelności i odsetek, o których mowa w ust. 3 i 4 niniejszego artykułu.

Artykuł 31

Spory

1. Spory dotyczące wierzytelności, pierwotnego tytułu wykonawczego umożliwiającego egzekucję w państwie organu wnioskującego lub jednolitego tytułu wykonawczego umożliwiającego egzekucję w państwie organu współpracującego oraz spory dotyczące ważności powiadomienia dokonanego przez organ wnioskujący podlegają kompetencjom organów właściwych państwa organu wnioskującego. Jeżeli w trakcie procedury odzyskiwania wierzytelności wierzytelność, pierwotny tytuł wykonawczy umożliwiający egzekucję w państwie organu wnioskującego lub jednolity tytuł wykonawczy umożliwiający egzekucję w państwie organu współpracującego zostają zaskarżone przez zainteresowaną stronę, organ współpracujący informuje taką zainteresowaną stronę, że sprawa musi zostać przez nią wniesiona przed odpowiedni organ państwa organu wnioskującego, zgodnie z obowiązującymi tam przepisami.

2. Spory dotyczące środków egzekucyjnych podjętych w państwie organu współpracującego lub dotyczące ważności powiadomienia dokonanego przez organ państwa współpracującego są wnoszone przed odpowiedni organ tego państwa zgodnie z jego przepisami ustawowymi i wykonawczymi.

3. Jeżeli sprawa, o której mowa w ust. 1, została wniesiona, organ wnioskujący informuje o tym organ współpracujący i wskazuje, w jakim zakresie wierzytelność nie została zaskarżona.

4. Gdy tylko organ współpracujący otrzyma od organu wnioskującego lub od zainteresowanej strony informację, o której mowa w ust. 3, zawieszają postępowanie egzekucyjne w odniesieniu do zaskarżonej części wierzytelności do momentu podjęcia decyzji przez organ właściwy w tej sprawie, chyba że organ wnioskujący wystąpi z innym żądaniem zgodnie z akapitem trzecim niniejszego ustępu.

Na wniosek organu wnioskującego lub w innych przypadkach, gdy organ współpracujący uważa to za konieczne, i bez uszczerbku dla art. 33, organ współpracujący może zastosować środki zabezpieczające w celu zapewnienia odzyskania wierzytelności, o ile zezwalają na to mające zastosowanie przepisy ustawowe lub wykonawcze.

Organ wnioskujący może, zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i praktykami administracyjnymi obowiązującymi w swoim państwie, zwrócić się do organu współpracującego o odzyskanie zaskarżonej wierzytelności lub zaskarżonej części wierzytelności, o ile zezwalają na to przepisy ustawowe, wykonawcze i praktyki administracyjne obowiązujące w państwie organu współpracującego. Każdy tego rodzaju wniosek należy uzasadnić. Jeżeli sprawa zostanie następnie rozstrzygnięta na korzyść dłużnika, organ wnioskujący jest zobowiązany do zwrotu wszelkich odzyskanych kwot, wraz z należnym odszkodowaniem, zgodnie z przepisami obowiązującymi w państwie organu współpracującego.

Jeżeli państwa organu wnioskującego i organu współpracującego wszczęły procedurę wzajemnego porozumienia, a wynik tej procedury może mieć wpływ na wierzytelność, która jest przedmiotem wniosku o udzielenie pomocy, środki odzyskiwania wierzytelności zostają zawieszono lub wstrzymane do czasu zakończenia wspomnianej procedury, chyba że w związku z oszustwem lub niewypłacalnością są to przypadki pilne. Jeżeli zawieszono lub wstrzymano środki odzyskiwania wierzytelności, stosuje się akapit drugi.

Artykuł 32

Zmiana lub wycofanie wniosku o pomoc przy odzyskiwaniu wierzytelności

1. Organ wnioskujący bezzwłocznie informuje organ współpracujący o wszelkich późniejszych zmianach wprowadzonych do wniosku o odzyskanie wierzytelności lub o wycofaniu wniosku, podając przyczyny zmiany lub wycofania.
2. Jeżeli zmiana wniosku jest spowodowana decyzją odpowiedniego organu, o którym mowa w art. 31 ust. 1, organ wnioskujący przekazuje tę decyzję wraz ze zmienionym jednolitym tytułem wykonawczym umożliwiającym egzekucję w państwie organu współpracującego. Organ współpracujący kontynuuje wówczas odzyskiwanie wierzytelności na podstawie zmienionego tytułu wykonawczego.

Środki odzyskiwania wierzytelności lub środki zabezpieczające zastosowane wcześniej na podstawie pierwotnego jednolitego tytułu wykonawczego umożliwiającego egzekucję w państwie organu współpracującego mogą być kontynuowane na podstawie zmienionego tytułu wykonawczego, chyba że zmiana wniosku jest spowodowana nieważnością pierwotnego tytułu wykonawczego umożliwiającego egzekucję w państwie organu wnioskującego lub pierwotnego jednolitego tytułu wykonawczego umożliwiającego egzekucję w państwie organu współpracującego.

Artykuły 29 i 31 mają zastosowanie w odniesieniu do zmienionego tytułu wykonawczego.

Artykuł 33

Wniosek o zastosowanie środków zabezpieczających

1. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący stosuje środki zabezpieczające, o ile zezwalają na to jego przepisy krajowe i jest to zgodne ze stosownymi praktykami administracyjnymi, w celu zapewnienia odzyskania wierzytelności, w przypadku gdy wierzytelność lub tytuł wykonawczy umożliwiający egzekucję w państwie organu wnioskującego zostały zaskarżone w chwili składania wniosku lub w przypadku gdy wierzytelność nie jest jeszcze przedmiotem tytułu wykonawczego umożliwiającego egzekucję w państwie organu wnioskującego, o ile środki zabezpieczające są również możliwe w podobnej sytuacji na mocy przepisów krajowych i praktyk administracyjnych państwa organu wnioskującego.

Dokument umożliwiający zastosowanie środków zabezpieczających w państwie organu wnioskującego i dotyczący wierzytelności będącej przedmiotem wniosku o udzielenie wzajemnej pomocy, o ile taki istnieje, jest załączany do wniosku o zastosowanie środków zabezpieczających w państwie organu współpracującego. Dokument ten nie podlega żadnemu zatwierdzeniu, uzupełnieniu ani zastąpieniu w państwie organu współpracującego.

2. Do wniosku o zastosowanie środków zabezpieczających można załączyć inne dokumenty dotyczące wierzytelności.

Artykuł 34

Przepisy dotyczące wniosku o podjęcie środków zabezpieczających

W celu wykonania art. 33 stosuje się odpowiednio art. 27 ust. 2, art. 30 ust. 1 i 2, art. 31 i 32.

Artykuł 35

Ograniczenia obowiązków organu współpracującego

1. Organ współpracujący nie jest zobowiązany do udzielenia pomocy przewidzianej w art. 27–33, jeżeli odzyskanie wierzytelności – z uwagi na sytuację dłużnika – spowodowałoby poważne trudności gospodarcze lub społeczne w państwie organu współpracującego, o ile przepisy ustawowe, wykonawcze i praktyki administracyjne obowiązujące w tym państwie dopuszczają taki wyjątek w przypadku wierzytelności krajowych.

2. Organ współpracujący nie jest zobowiązany do udzielenia pomocy przewidzianej w art. 22 i art. 24–33, jeżeli pierwotny wniosek o udzielenie pomocy na podstawie art. 22, 24, 25, 27 lub 33 został złożony w odniesieniu do wierzytelności, które mają ponad pięć lat, licząc od terminu płatności wierzytelności w państwie organu wnioskującego do daty pierwotnego wniosku o udzielenie pomocy.

W przypadku gdy wierzytelność lub pierwotny tytuł wykonawczy umożliwiający egzekucję w państwie organu wnioskującego zostają zaskarżone, ten pięcioletni okres liczony jest jednak od momentu, gdy w państwie organu wnioskującego zostanie stwierdzone, że wierzytelność lub tytuł wykonawczy umożliwiający egzekucję nie mogą być dłużej zaskarżone.

Ponadto w przypadku gdy państwo organu wnioskującego wyraziło zgodę na odroczenie płatności lub spłatę w ratach, ten pięcioletni okres liczony jest od momentu, gdy cały termin płatności dobiegł końca.

Niemniej jednak w tych przypadkach organ współpracujący nie jest zobowiązany do udzielenia pomocy w odniesieniu do wierzytelności, które mają ponad dziesięć lat, licząc od terminu płatności wierzytelności w państwie organu wnioskującego.

3. Państwo nie jest zobowiązane do udzielenia pomocy, w przypadku gdy całkowita kwota roszczeń objętych niniejszą Umową, w odniesieniu do których występuje się z wnioskiem o pomoc, wynosi mniej niż 1 500 EUR.

4. Organ współpracujący informuje organ wnioskujący o powodach udzielenia odmownej odpowiedzi na wniosek o udzielenie pomocy.

Artykuł 36

Kwestie dotyczące terminu przedawnienia

1. Kwestie dotyczące terminów przedawnienia są regulowane wyłącznie przepisami obowiązującymi w państwie organu wnioskującego.

2. W odniesieniu do zawieszenia, przerwania biegu lub przedłużenia terminu przedawnienia wszelkie czynności mające na celu odzyskanie wierzytelności podjęte przez organ współpracujący lub w jego imieniu stosownie do wniosku o udzielenie pomocy, które skutkują zawieszeniem, przerwaniem biegu lub przedłużeniem terminu przedawnienia zgodnie z przepisami obowiązującymi w państwie organu współpracującego, uznaje się za mające ten sam skutek w państwie organu wnioskującego, pod warunkiem że podobny skutek przewidziano w przepisach obowiązujących w tym ostatnim państwie.

Jeżeli zawieszenie, przerwanie biegu lub przedłużenie terminu przedawnienia nie jest możliwe na mocy przepisów obowiązujących w państwie organu współpracującego, wszelkie czynności mające na celu odzyskanie wierzytelności podjęte przez organ współpracujący lub w jego imieniu stosownie do wniosku o udzielenie pomocy, które, jeżeli zostałyby zrealizowane przez organ wnioskujący lub w imieniu tego organu w jego własnym państwie, skutkowałyby zawieszeniem, przerwaniem biegu lub przedłużeniem terminu przedawnienia zgodnie z przepisami tego państwa, uznaje się, jeśli chodzi o ten skutek, za podjęte w tym ostatnim państwie.

Akapity pierwszy i drugi nie mają wpływu na prawo państwa organu wnioskującego do zastosowania środków, które skutkują zawieszeniem, przerwaniem biegu lub przedłużeniem terminu przedawnienia zgodnie z przepisami obowiązującymi w tym państwie.

3. Organ wnioskujący i organ współpracujący informują się wzajemnie o wszelkich działaniach, które skutkują przerwaniem, zawieszeniem biegu lub przedłużeniem terminu przedawnienia wierzytelności będącej przedmiotem wniosku o podjęcie środków odzyskiwania wierzytelności lub środków zabezpieczających, lub środków, które mogą mieć ten sam skutek.

*Artykuł 37***Koszty**

1. Poza kwotami, o których mowa w art. 30 ust. 5, organ współpracujący dąży do odzyskania od zainteresowanych osób i zatrzymania kwoty kosztów poniesionych w związku z odzyskiwaniem wierzytelności, zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi swojego państwa.

2. Państwa zrzekają się wszystkich wzajemnych roszczeń o zwrot kosztów wynikających ze wzajemnej pomocy, którą państwa te świadczą sobie nawzajem na podstawie niniejszej Umowy.

Jednak w przypadku gdy odzyskanie wierzytelności stwarza szczególne problemy, wiąże się z bardzo wysokimi kosztami lub dotyczy przestępczości zorganizowanej, organ wnioskujący i organ współpracujący mogą dokonać w sprawie zwrotu kosztów uzgodnień odpowiednich do danego przypadku.

3. Niezależnie od postanowień ust. 2 państwo organu wnioskującego jest zobowiązane wobec państwa organu współpracującego do zwrotu wszelkich kosztów i wyrównania wszelkich strat poniesionych w wyniku czynności uznanych za nieuzasadnione ze względu na istotę wierzytelności albo ważność tytułu wykonawczego umożliwiającego egzekucję lub zastosowanie środków zabezpieczających, wydanego przez organ wnioskujący.

ROZDZIAŁ 4

Zasady ogólne regulujące wszystkie rodzaje wniosków o pomoc*Artykuł 38***Stosowanie języków**

1. Wszystkie wnioski o udzielenie pomocy, standardowe formularze dotyczące powiadomienia i jednolite tytuły wykonawcze umożliwiające egzekucję w państwie organu współpracującego przesyła się w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa organu współpracującego albo dokumentom tym towarzyszy stosowne tłumaczenie. Fakt, że niektóre elementy tych dokumentów zostały napisane w języku innym niż język urzędowy lub jeden z języków urzędowych tego państwa nie ma wpływu na ich ważność ani na ważność procedury, o ile ten inny język został uzgodniony między zainteresowanymi państwami.

2. Dokumenty, które są przedmiotem wniosku o powiadomienie na podstawie art. 25, mogą zostać przesłane do organu współpracującego w języku urzędowym państwa organu wnioskującego.

3. Jeżeli do wniosku załączane są dokumenty inne niż wymienione w ust. 1 i 2, organ współpracujący może, jeżeli to konieczne, zwrócić się do organu wnioskującego o tłumaczenie takich dokumentów na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych państwa organu współpracującego, lub też na inny język uzgodniony między zainteresowanymi państwami.

*Artykuł 39***Dane statystyczne**

Do dnia 30 czerwca każdego roku Strony dostarczają Wspólnemu Komitetowi drogą elektroniczną wykaz danych statystycznych dotyczących stosowania niniejszego tytułu.

*Artykuł 40***Standardowe formularze i środki komunikacji**

1. Wnioski o udzielenie informacji składane na podstawie art. 22 ust. 1, wnioski o powiadomienie składane na podstawie art. 25 ust. 1, wnioski o odzyskanie wierzytelności składane na podstawie art. 27 ust. 1 lub wnioski o podjęcie środków zabezpieczających składane na podstawie art. 33 ust. 1 oraz dane statystyczne dostarczane na podstawie art. 39 przesyła się drogą elektroniczną z wykorzystaniem standardowego formularza, chyba że jest to niemożliwe z przyczyn technicznych. W miarę możliwości formularze te wykorzystuje się również do dalszej wymiany informacji związanej z wnioskiem.

Jednolity tytuł wykonawczy umożliwiający egzekucję w państwie organu współpracującego, dokument umożliwiający podjęcie środków zabezpieczających w państwie organu wnioskującego oraz pozostałe dokumenty, o których mowa w art. 29 i 33, przesyła się również drogą elektroniczną, chyba że jest to niemożliwe z przyczyn technicznych.

W stosownych przypadkach do standardowych formularzy mogą zostać załączone sprawozdania, oświadczenia oraz wszelkie inne dokumenty, ich uwierzytelnione kopie lub wyciągi z nich, które również przesyła się drogą elektroniczną, chyba że jest to niemożliwe z przyczyn technicznych.

Standardowe formularze i komunikacja drogą elektroniczną mogą być również wykorzystywane do celów wymiany informacji na podstawie art. 23.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania do informacji i dokumentów otrzymanych w wyniku przebywania urzędników w urzędach administracyjnych w innym państwie lub w wyniku udziału w postępowaniu administracyjnym w innym państwie, zgodnie z art. 24.

3. Jeżeli komunikacja nie odbywa się drogą elektroniczną lub z wykorzystaniem standardowych formularzy, nie wpływa to na ważność otrzymywanych informacji ani środków stosowanych w ramach wykonywania wniosku o udzielenie pomocy.

4. Elektroniczna sieć łączności i standardowe formularze przyjęte na użytek wdrażania niniejszej Umowy mogą być również wykorzystywane na użytek pomocy przy odzyskiwaniu innych wierzytelności niż te, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b), jeżeli taka pomoc przy odzyskiwaniu jest możliwa na podstawie innych dwustronnych lub wielostronnych prawnie wiążących instrumentów dotyczących współpracy administracyjnej między państwami.

5. Dopóki oraz w zakresie, w jakim Wspólny Komitet nie przyjmie szczegółowych zasad dotyczących wdrażania niniejszego tytułu, właściwe organy stosują zasady, w tym standardowe formularze, już przyjęte na użytek wdrażania dyrektywy Rady 2010/24/UE⁽¹⁾, przy czym termin „państwo członkowskie” będzie rozumiany jako obejmujący Norwegię.

Niezależnie od postanowień w akapicie powyżej państwo organu współpracującego stosuje walutę euro przy przekazywaniu odzyskanych kwot państwu organu wnioskującego, o ile zainteresowane państwa nie uzgodniły inaczej. Państwa, których oficjalną walutą nie jest euro, uzgadniają z Norwegią walutę, w jakiej przekazywane będą odzyskane kwoty, oraz powiadamiają o tym uzgodnieniu Wspólny Komitet.

TYTUŁ IV

WDROŻENIE I STOSOWANIE

Artykuł 41

Wspólny Komitet

1. Strony niniejszym ustanawiają Wspólny Komitet, w skład którego wchodzi przedstawiciele Stron. Wspólny Komitet zapewnia prawidłowe funkcjonowanie i wdrożenie niniejszej Umowy.
2. Wspólny Komitet wydaje zalecenia służące osiągnięciu celów niniejszej Umowy oraz przyjmuje decyzje:
 - a) określające częstotliwość, praktyczne zasady oraz dokładne kategorie informacji podlegających automatycznej wymianie, o której mowa w art. 11;
 - b) dotyczące przeglądu wyników automatycznej wymiany informacji w odniesieniu do każdej z kategorii określonych zgodnie z lit. a), tak aby zapewnić tego typu wymianę jedynie w sytuacjach, gdy jest ona najskuteczniejszym sposobem wymiany informacji;
 - c) ustanawiające nowe kategorie informacji podlegających wymianie na podstawie art. 11, gdyby automatyczna wymiana informacji była najskuteczniejszym sposobem współpracy;
 - d) dotyczące przyjęcia standardowych formularzy do przekazywania informacji na podstawie art. 21 ust. 1 i art. 40 ust. 1;
 - e) określające, jakie informacje należy przekazywać za pomocą sieci CCN/CSI lub innymi metodami;
 - f) w sprawie kwoty i sposobu wniesienia przez Norwegię wkładu finansowego do budżetu ogólnego Unii w związku z kosztami, jakie będą wynikać z udziału Norwegii w europejskich systemach informatycznych, z uwzględnieniem decyzji, o których mowa w lit. d) i e);
 - g) dotyczące przyjęcia przepisów wykonawczych w odniesieniu do praktycznych zasad organizacji kontaktów między centralnymi biurami łącznikowymi i wydziałami łącznikowymi, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. b) i art. 4 ust. 3 lit. b);

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń (Dz.U. L 84 z 31.3.2010, s. 1).

- h) określające praktyczne uzgodnienia między centralnymi biurami łącznikowymi dotyczące wdrażania art. 4 ust. 5;
- i) dotyczące przyjęcia przepisów wykonawczych w zakresie przeliczania kwot, które mają zostać odzyskane, oraz przekazywania odzyskanych kwot;
- j) dotyczące przyjęcia procedury w celu zawarcia umowy o gwarantowanym poziomie usług, o której mowa w art. 5;
- k) zmieniające odesłania do aktów prawnych Unii i Norwegii zawarte w niniejszej Umowie.

3. Wspólny Komitet działa na zasadzie jednomyślności. Decyzje Wspólnego Komitetu są wiążące dla Stron. Wspólny Komitet przyjmuje swój regulamin.

4. Wspólny Komitet zbiera się co najmniej raz na dwa lata. Każda ze Stron może zażądać zwołania posiedzenia komitetu. Wspólnemu Komitetowi przewodniczy naprzemiennie każda ze Stron. Datę i miejsce każdego posiedzenia oraz jego porządek ustala się w drodze porozumienia między Stronami.

5. Jeżeli jedna ze Stron chciałaby dokonać zmian niniejszej Umowy, składa w tym celu wniosek do Wspólnego Komitetu, który formułuje zalecenia, w szczególności dotyczące rozpoczęcia negocjacji zgodnie z zasadami Stron dotyczącymi negocjacji międzynarodowych.

Artykuł 42

Rozstrzygnięcie sporów

Wszelkie spory między Stronami dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszej Umowy rozstrzyga się w drodze konsultacji między Stronami w ramach Wspólnego Komitetu. Strony przedstawiają Wspólnemu Komitetowi istotne informacje konieczne do dokładnego zbadania spornej kwestii, aby możliwe było jej rozstrzygnięcie.

TYTUŁ V

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 43

Zakres terytorialny

Niniejsza Umowa ma zastosowanie do terytorium Norwegii, określonego w art. 1–2 norweskiej ustawy z dnia 19 czerwca 2009 r. nr 58 dotyczącej podatku od wartości dodanej, oraz terytoriów, na których ma zastosowanie Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na warunkach określonych w tych traktatach, z wyjątkiem wszelkich terytoriów, o których mowa w art. 6 dyrektywy 2006/112/WE.

Artykuł 44

Wejście w życie, okres obowiązywania i wypowiedzenie Umowy

1. Strony zatwierdzają niniejszą Umowę zgodnie ze swoimi wewnętrznymi procedurami prawnymi.
2. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Strony powiadomiły się wzajemnie o zakończeniu wewnętrznych procedur prawnych, o których mowa w ust. 1.
3. Niniejsza Umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony. Każda ze Stron może powiadomić na piśmie drugą Stronę o zamiarze wypowiedzenia niniejszej Umowy. Wypowiedzenie staje się skuteczne sześć miesięcy po dacie powiadomienia.
4. Powiadomienia dokonywane zgodnie z niniejszym artykułem przesyła się, w przypadku Unii, do Sekretariatu Generalnego Rady Unii, a w przypadku Norwegii – do Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Artykuł 45

Załącznik

Załącznik do niniejszej Umowy stanowi jej integralną część.

Artykuł 46

Związek z umowami dwustronnymi lub wielostronnymi lub uzgodnieniami między państwami

Postanowienia niniejszej Umowy mają pierwszeństwo przed postanowieniami wszelkich dwustronnych lub wielostronnych prawnie wiążących instrumentów w sprawie współpracy administracyjnej, zwalczania oszustw i odzyskiwania wierzytelności w dziedzinie VAT, jakie zostały zawarte między państwem członkowskim (państwami członkowskimi) Unii a Norwegią, w zakresie, w jakim postanowienia tych ostatnich są rozbieżne z postanowieniami niniejszej Umowy.

Artykuł 47

Tekst autentyczny

Niniejszą Umowę sporządzono w dwóch egzemplarzach w każdym z następujących języków: angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i norweskim, przy czym wszystkie te teksty są jednakowo autentyczne.

Artykuł 48

Rozszerzenie niniejszej Umowy na nowe państwa członkowskie Unii

Jeżeli jakiś kraj stanie się państwem członkowskim Unii, tekst niniejszej Umowy w języku nowego przystępującego państwa członkowskiego, sporządzony przez Radę Unii, zostaje uwierzytelniony w drodze wymiany listów między Unią a Norwegią.

Съставено в София на шести февруари две хиляди и осемнадесета година.

Hecho en Sofía, el seis de febrero de dos mil dieciocho.

V Sofii dne šestého února dva tisíce osmnáct.

Udfærdiget i Sofia den sjette februar to tusind og atten.

Geschehen zu Sofia am sechsten Februar zweitausendachtzehn.

Kahe tuhanda kaheksateistkümnenda aasta veebruarikuu kuuendal päeval Sofias.

Έγινε στη Σόφια, στις έξι Φεβρουαρίου δύο χιλιάδες δεκαοκτώ.

Done at Sofia on the sixth day of February in the year two thousand and eighteen.

Fait à Sofia, le six février deux mille dix-huit.

Sastavljeno u Sofiji šestog veljače godine dvije tisuće osamnaeste.

Fatto a Sofia, addì sei febbraio duemiladiciotto.

Sofijā, divi tūkstoši astoņpadsmitā gada sestajā februārī.

Priimta du tūkstančiai aštuonioliktų metų vasario šeštą dieną Sofijoje.

Kelt Szófiában, a kétezer-tizenyolcadik év február havának hatodik napján.

Magħmul f'Sofija fis-sitt jum ta' Frar fis-sena elfejn u tmintax.

Gedaan te Sofia, zes februari tweeduizend achttien.

Sporządzono w Sofii dnia szóstego lutego dwa tysiące osiemnastego roku.

Feito em Sónia, em seis de fevereiro de dois mil e dezoito.

Íntocmit la Sofia, la șase februarie două mii optsprezece.

V Sofii šiesteho februára dvetisícosemnást.

V Sofiji, dne šestega februarja leta dva tisoč osemnajst.

Tehty Sofiassa kuudentena päivänä helmikuuta vuonna kaksituhattakahdeksantoista.

Som skedde i Sofia den sjätte februari år tjugohundraarton.

Utfærdiget i Sofia, den sjette februar totusenogatten.

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europejską uniję
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen
For Den europeiske union

За Кралство Норвегия
Por el Reino de Noruega
Za Norské království
For Kongeriget Norge
Für das Königreich Norwegen
Norra Kuningriigi nimel
Για το Βασίλειο της Νορβηγίας
For the Kingdom of Norway
Pour le Royaume de Norvège
Za Kraljevinu Norvešku
Per il Regno di Norvegia
Norvēģijas Karalistes vārdā –
Norvegijos Karalystės vardu
A Norvég Királyság részéről
Għar-Renju tan-Norveġja
Voor het Koninkrijk Noorwegen
W imieniu Królestwa Norwegii
Pelo Reino da Noruega
Pentru Regatul Norvegiei
Za Nórske králfvstvo
Za Kraljevino Norveško
Norjan kuningaskunnan puolesta
För Konungariket Norge
For Kongeriket Norge

ZAŁĄCZNIK

Wykaz dostaw towarów i świadczonych usług, do których ma zastosowanie art. 7 ust. 4:

- 1) import o nieznacznej wartości (art. 23 dyrektywy Rady 2009/132/WE ⁽¹⁾);
- 2) usługi związane z nieruchomościami (art. 47 dyrektywy 2006/112/WE);
- 3) usługi telekomunikacyjne, nadawcze i świadczone drogą elektroniczną (art. 3 lit. t) niniejszej Umowy).

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2009/132/WE z dnia 19 października 2009 r. określająca zakres stosowania art. 143 lit. b) i c) dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do zwolnienia z podatku od wartości dodanej przy ostatecznym imporcie niektórych towarów (Dz.U. L 292 z 10.11.2009, s. 5).